

[Gudme.]

af den særlige regel i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, hvorefter der skal betales afgift af brugte radioer og fjernsynsapparater, der sælges på auktion?“ (Spm. nr. 151).

Skriftlig begrundelse.

Af en eller anden uforklarlig grund har man i denne lov bestemt, at der skal svares afgift, også når brugte genstande sælges. Noget tilsvarende kræver man f.eks. ikke ved en talmæssigt helt anderledes betydende gruppe som de brugte biler, og det er også godt det samme.

Efter lovens § 5, stk. 3, skal der svares afgift, når brugte radio- og tv-apparater sælges på auktion, medens den private handel med sådanne apparater unddrager sig enhver kontrol. I praksis betyder det, at auktionssalær, almindelig omsætningsafgift (moms) og den særlige afgift efter loven, fordyrer de solgte genstande med ca. 60 pct., og det er til skade både for salget og for den kreds af sælgere — typisk dødsboer — der er henvist til denne salgsmåde.

Statens provenu ved sådanne auktionssalg må formodes at være meget beskedent i sammenligning med, hvad der i øvrigt indgår fra de andre omsætnings- og punktafgifter, og afgiftens opkrævning medfører antagelig en administration, der står i misforhold til det, der indvindes. Det mener man i hvert fald i auktionsholderens kreds.

Jeg opfordrer derfor ministeren til som en rimeligheds- og rationaliseringsforanstaltning at få denne regel slettet.

Gudme (RV):

Begrundelsen for spørgsmålet fremgår af den skriftlige tilkendegivelse, og jeg vil fra denne repetere to synspunkter.

For det første har vi her at gøre med et af de få, vist det eneste område, hvor man kræver omsætningsafgiften to gange, nemlig både når den pågældende ting sælges som ny, og når den senere sælges på auktion igen. Det gør vi ikke i andre tilfælde, og jeg ser egentlig ikke rimeligheden heraf. Det må være nok, at staten tolder af skæppen den ene gang, nemlig når den nye genstand sælges.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg skønner,

og det er da den almindelige opfattelse blandt auktionsholdere, at auktionsholderens ulejlighed og dermed også statens ulejlighed med at kræve denne afgift ind, er langt større end det beskedne provenu, der kommer ud af det.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

I loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, hvori der for radioapparater og fjernsynsapparater er fastsat en afgift på henholdsvis 10 pct. og 20 pct. af engrosprisen eksklusive afgift, sondres der ikke mellem nye og brugte varer, og afgiften, der skal betales ved varens udlevering fra grossisten, omfatter således også brugte varer. En bestemmelse om afgiftsfritagelse for brugte varer, f.eks. et radioapparat, der i en kort tid har været anvendt til demonstration, ville efter min mening ikke være rimelig, og ville i hvert fald kræve forøget administration.

Efter loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger skal der normalt svares afgift, når de i loven omfattede varer sælges på auktion. Jeg mener, det er nødvendigt at have en sådan bestemmelse, der muliggør, at en grossist for at realisere et vareparti kan sende dette til auktion. I sådanne tilfælde overføres varerne afgiftsfrit fra grossisten til auktionsholderen, som indbetaler afgiften, der beregnes af auktionsskøbesummen inklusive omkostninger. Det ville ikke være muligt for grossisten at beregne afgiften, idet varernes værdi først konstateres ved auktionen.

Undtaget fra auktionsvarers afgiftspligt er varer, der sælges på tvangsauktion i henhold til udlæg hos private, samt varer, hvis budsum er under 200 kr. Disse undtagelser er i øvrigt gennemført efter forhandling med Foreningen af Auktionledere i Danmark.

Som det vil fremgå af det anførte, vil jeg ikke kunne gå ind for en fritagelsesbestemmelse omfattende brugte radio- og fjernsynsapparater, alene fordi de er brugte. Men jeg kan tilføje, at undtagelsesbestemmelsen vedrørende tvangssalg på auktion måske kunne udvides til også at omfatte salg fra dødsboer. Jeg vil godt tilføje, at jeg er villig til at overveje dette, men som det også fremgår af spørgerens oplæg her, så betyder